

Het schaamteloze Sociale Evangelie

T. A. McMahon, 3 september 2008, <http://www.thebereancall.org/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, links en voetnoten door M.V.

Tip: raadpleeg voor moeilijke/vreemde begrippen het Glossarium:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Glossarium.pdf>

“Want ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft” (Romeinen 1:16).

Om verschillende redenen hebben christenen van allerlei pluimage geknoeid met “het Evangelie van Christus” alsof het aanpassingen nodig had. Geen erg grote aanpassingen, zullen velen u zeggen, slechts wat trekken en knippen hier en daar. De veranderingen beginnen dikwijls van bij de verklaring dat er geen echte verandering bij betrokken is, gewoon een verandering in benadrukking. Maar, ongeacht wat de redenering mag zijn, het eindresultaat komt neer op “ik schaam mij voor het Evangelie van Christus”.

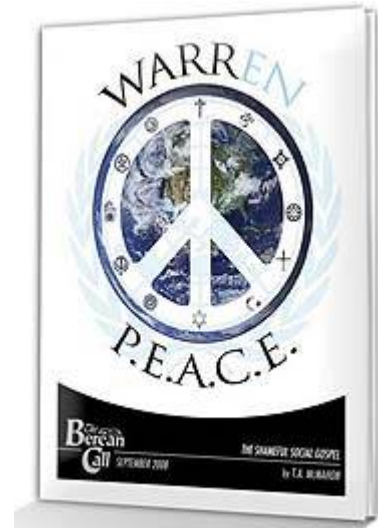
Beschaamd zijn voor het Evangelie van Christus betreft een aantal attitudes, van algehele schaamte ervoor, tot de gedachte dat men het Evangelie een beetje kan aanpassen om het wat acceptabeler te maken. Een voorbeeld van het eerste is de recente bewering van een Emerging Church auteur dat de leer over Christus’ dragen van de volle straf voor de zonden van de mens door Zijn plaatsvervangende dood op het kruis, irrelevant is en “een vorm van kosmisch kindermisbruik”. Voorbeelden van aanpassing betreffen het minder exclusief maken van het Evangelie en de “verzachting” van de consequenties waarvan het Evangelie de mensen redt, zoals Gods toorn en de hel, de “poel van vuur”.

Prevalent onder vele religieuze leiders die belijden evangelische christenen te zijn (d.w.z. bijbelgelovige christenen) is de promotie van een evangelie dat aanvaardbaar is voor, en zelfs bewonderd wordt door mensen over de hele wereld. Vandaag is de meest populaire vorm hiervan het Sociale Evangelie.

Alhoewel het sociale evangelie gemeengoed is bij vele nieuwe bewegingen onder evangelicals, is het niet nieuw in het christendom. Het had zijn modern begin in de late 19de eeuw, toen het zich ontwikkelde als een manier om de verschillende omstandigheden in de maatschappij aan te pakken die veel lijden teweegbrachten onder het gewone volk. Dit kon het best bereikt worden door het verlichten van menselijk lijden als gevolg van armoede, ziekten, onderdrukkende werkomstandigheden, onrechtvaardigheden van de maatschappij, overtredingen van burgerlijke rechten, enz. Zij die deze beweging voedden geloofden ook dat verlichting van hun miserietoestanden de morele natuur van de achtergestelden kon verbeteren.

Een andere drijvende kracht achter de introductie van het sociale evangelie was de eschatologische zienswijzen van de betrokkenen. Bijna allen waren ze a-millennialisten of post-millennialisten. De eersten geloofden dat zij leefden in een (symbolische duizendjarige) periode waarin Christus regeert vanuit de hemel, Satan was gebonden, en zij dan Gods werkers zijn die aangesteld zijn om een koninkrijk op aarde voort te brengen dat Christus waardig is. De post-millennialisten geloofden ook dat zij zich in het Millennium bevonden en hun opzet was de aarde te restaureren naar zijn Edense staat ten behoeve van Christus’ wederkomst vanuit de hemel om over Zijn aardse koninkrijk te regeren.

Het sociale evangelie, in al zijn gemengde toepassingen, hielp bepaalde dingen te bereiken (wetten tegen kinderarbeid, stemrecht voor vrouwen, enz.) die bijgedragen hebben aan de welvaart van de

maatschappij. Dit werd het belangrijkste evangelie van liberale theologen en mainline denominaties, doorheen de 20ste eeuw. Alhoewel haar populariteit afwisselend rees en daalde in de loop van haar koers, werd ze dikwijls aangevuurd door de combinatie van religieuze en liberale politici, b.v. Martin Luther King Jr. en de civiele rechten beweging. Halverwege de vorige eeuw en later, beïnvloedde het sociale evangelie ontwikkelingen zoals de bevrijdingstheologie van het rooms-katholicisme en het socialisme van linksgeoriënteerde evangelische christenen. Het is echter in deze huidige eeuw dat het sociale evangelie zijn allergrootste promotie gekregen heeft. Twee mannen, beiden belijdende evangelicals, hebben de weg bereid.

George W. Bush begon zijn presidentschap met het installeren van de “White House Office of Faith-Based and Community Initiatives” (OFBCI). Zijn objectief was overheidssubsidie te verstrekken aan lokale kerken, synagogen, moskeeën, en andere religieuze bedieningen die in sociale dienstverlening voorzien aan hun gemeenschap. Bush geloofde dat programma’s die gedraaid worden door “people of faith” (mensen van geloof) op zijn minst even effectief konden zijn als die van seculiere organisaties om de behoeftigen te helpen, en misschien wel beter vanwege hun morele verbintenis om “hun naaste lief te hebben en te dienen”. Nu zijn ambtstermijn er bijna op zit heeft hij verklaard dat hij zijn Faith-Based programma beschouwt als een van zijn voornaamste prestaties in zijn periode als president. Presidentskandidaat Barack Obama stelde dat, als hij de verkiezing zou winnen, hij verder wil gaan met de OFBCI.

Rick Warren, de mega-verkopende auteur van *The Purpose-Driven Church* en *The Purpose-Driven Life*, heeft het sociale evangelie gebracht tot waar het nooit eerder geweest is: niet enkel wereldwijd maar tot in het denken en de plannen van wereldleiders. Warren geeft de merites aan zakenmanagements “genius” Peter Drucker voor het fundamentele concept dat hij ten uitvoer brengt. Drucker geloofde dat de sociale problemen van armoede, ziekte, honger en onwetendheid buiten de capabiliteit lagen van overheden of multinationale ondernemingen om ze op te lossen. Voor Drucker zou de meest hoopvolle oplossing kunnen gevonden worden in de non-profit sector van de maatschappij, in het bijzonder kerken, met hun grote aantallen vrijwilligers die toegewijd zijn aan de verlichting van sociale kwalen in hun gemeenschap.

Warren die erkent dat Drucker zijn mentor was, leerde beslist zijn lessen. Zijn twee Purpose-Driven boeken, vertaald in 57 talen, waarvan er een gecombineerde 30 miljoen zijn verkocht, onthullen het plan dat Drucker zich had voorgesteld. Warren heeft lokale kerken ingezet voor het implementeren van zijn visie in zijn boeken, middels zijn enorm populaire “40 Days of Purpose” en “40 Days of Community” programma’s. Vandaag zijn 500.000 kerken in 162 naties deel gaan uitmaken van zijn netwerk. Zij vormen de basis voor zijn Global P.E.A.C.E. Plan¹.

Wat is zijn P.E.A.C.E. Plan? Warrens presentatie van het plan voor de kerk wordt gevonden op www.thepeaceplan.com. Op video identificeert hij de “giants” (reuzen) van menselijke kwalen als zijnde geestelijke leegheid, zelfzuchtig leiderschap, armoede, ziekte en ongeletterdheid, die hij hoopt uit te roeien door (P)lanting churches, (E)quipping leaders, (A)ssisting the poor, (C)aring for the sick, and (E)ducating the next generation.

Warren gebruikt de analogie van een driepotige stoel² om op de beste manier te illustreren hoe deze reuzen te vellen. Twee van de poten zijn overheid en zaken (business), die tot dusver ineffectief geweest zijn, en die net als een tweepotige stoel niet kunnen staan. De derde erg nodige poot is de kerk. “Er zijn duizenden dorpen in de wereld die geen school, ziekenhuis, ondernemers, noch overheid hebben, maar zij hebben een kerk. Wat zou er gebeuren als we kerken konden mobiliseren om die vijf wereldreuzen aan te pakken?” Warren redeneert dat vermits er 2,3 miljard christenen in de wereld zijn, zij potentieel vormen wat president Bush een groot “leger van medelijden” had genoemd van “mensen van geloof” zoals de wereld nog nooit eerder had ervaren.

Toegevoegd aan de christelijke versie heeft Warren een uitgebreide inclusieve versie van het P.E.A.C.E. plan dat steun en lof heeft gekregen van politieke en religieuze leiders en beroemdheden wereldwijd. Op het 2008 World Economic Forum verklaarde hij: “De toekomst van de wereld is niet secularisme maar religieus pluralisme ...”. Verwijzend naar de kwalen die de wereld blokke-

¹ http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Doelgericht_Misleid.pdf

² <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/3potigeKerk.pdf>

ren, verklaarde hij: “Wij kunnen deze problemen niet oplossen zonder mensen van geloof erbij te betrekken en hun religieuze instituten. Het zal nooit anders lukken. Op deze planeet zijn er ongeveer 20 miljoen joden, ongeveer 600 miljoen boeddhisten, ongeveer 800.000 miljoen hindoes, meer dan 1 miljard moslims, en 2,3 miljard christenen. Als je de geloofsmensen uit de vergelijking haalt, heb je vijf-zesden weggedaan in de wereld. En als we het overlaten aan seculiere mensen om deze grote problemen op te lossen, zal dat nooit lukken” (<http://www.youtube.com>).

Om het samenwerken met mensen van alle geloven te accommoderen, heeft Warren de “P” in zijn P.E.A.C.E. plan veranderd van “planting evangelical churches” in “(P)romoting reconciliation” (verzoening promoten), en de “E” van “equipping [church] leaders” in “(E)quipping ethical leaders” (toerusten van ethische leiders)”. Warren heeft elders zijn praktische omschakeling naar het pluralisme erkend: “Waar is de vredesman in elk dorp - of het kan een vredesvrouw zijn - die het grootste respect geniet? ... Zij hoeven geen christen te zijn. In feite kunnen zij moslim zijn, maar zij zijn open van geest en invloedrijk, en u werkt met hen om de vijf reuzen aan te pakken [waaraan hij *global warming* heeft toegevoegd]”. Hij citeert een seculiere leider die bevestigt wat hij doet: “I get it, Rick. Houses of worship are the distribution centers for all we need to do”.

Warren heeft zich aangesloten bij de adviesraad van Faith Foundation, opgericht door de voormalige Britse premier en recent katholieke bekeerling Tony Blair. Het doel van Faith Foundation is verder begrip en coöperatie te bereiken onder de zes grootste geloven: christen, moslim, hindoe, boeddhist, sikh en joods. Hoe past het Kruis in deze oecumenische verzameling? Dat gaat niet. Kritisch voor het bereiken van dit oecumenische doel is de eliminatie van het probleem van exclusieve religies, een bezorgdheid van één van de panelleden van het World Economic Forum: “Er zijn bepaalde religieuze leiders in verschillende religies die, zoekende hun eigen geloof en authenticiteit en legitimatie te bekrachtigen ... het geloof en de authenticiteit en legitimatie van anderen ontkennen. Ik denk niet dat wij op die manier kunnen blijven voortgaan zonder ... het soort van haat op te wekken dat wij allen hier trachten op te lossen. Ik denk dat het aan ons is om de voeten van de clerus bij het vuur van gelijk welk geloof te houden. Dat we erop staan, dat we bevestigen wat mooi is in onze eigen tradities, terwijl we terzelfdertijd weigeren andere geloofstradities te denigreren door te suggereren dat zij onwettig zijn, of geconsigneerd aan een of ander boos einde”.

De Bijbel verklaart alle religies van de wereld “onwettig” en “geconsigneerd”, niet aan “een of ander boos einde”, maar aan hun gerechtvaardigd einde. Enkel geloof in het bijbelse Evangelie redt de mensheid: “En de zaligheid is in geen ander, want er is onder de hemel geen andere naam onder de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden ... Wie in de Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven; maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem” (Hand. 4:12; Joh. 3:36).

De geschiedenis van het sociale evangelie is, haast in elk geval, een oprechte poging van christenen om die dingen te doen waarvan zij geloven dat het God zal eren en ten bate zal komen van de mensheid. In elk geval echter is de praktische uitwerking van dat “ten bate van de mensheid” een compromitteren van het bijbelse geloof en onteert het God. Waarom is dat zo? Gods Woord geeft aan de kerk geen opdracht om de problemen van de wereld op te lossen. Zij die dat proberen vertrekken vanuit een valse premisse: “een weg, die recht schijnt voor een mens”, niet Gods weg. Waar zal dit toe leiden? “Maar het laatste van die, zijn wegen des doods”, d.w.z. vernieling (Spreuken 14:12). Bovendien zijn de problemen van de wereld allemaal symptomen. De wortel ervan is de zonde.

Welk percentage van de “mensen van geloof”, die compromissen aangaan met alle geloven en die vijf-zesden uitmaken van de wereldbevolking, begrijpen en accepteren het Evangelie, de enige remedie voor de zonde? Hoevelen van de 2,3 miljard “christenen” in de wereld geloven in het bijbelse Evangelie? De aantallen zakken exponentieel naar beneden. “Ja, maar ... zij zijn een grote vrijwilligersmacht en distributieweg van bronnen om de reuzen van het wereldleed te verslaan!” Maar wat zal dit de miljarden zogenaamde “mensen van geloof” baten, als die wel enkele van de wereldsymptomen kunnen opheffen maar hun eigen zielen zullen verliezen?

Het sociale evangelie is een dodelijke ziekte voor “mensen van geloof”. Het versterkt het geloof dat verlossing kan verkregen worden door het doen van goede werken, terwijl voor het “gemene goed” de verschillen opzij gezet worden, en anderen behandeld worden zoals *wij* willen dat zij behandeld

worden, waarbij wij moreel, ethisch en opofferend werken om de mensen bij God bemind te maken. Nee. Dit zijn strevingen van zelfbedrog die Gods redding onder de voet lopen, Zijn volmaakte standaard ontkennen en Zijn volmaakte gerechtigheid afwijzen. Redding is “niet uit werken, opdat niemand zou roemen”. Maar redding is “uit genade ... door het geloof - en dat niet uit u, het is de gave van God - niet uit de werken, opdat niemand zou roemen” (Efeziërs 2:8-9). Jezus verklaarde dat Hijzelf de enige hoop is voor verzoening met God: “Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij” (Johannes 14:6). Er is geen andere weg, want Gods volmaakte gerechtigheid vereiste dat het loon van de zonde voor elk mens (“want allen hebben gezondigd” - Romeinen 3:23) moest betaald worden. Enkel de volmaakte, zondeloze God-Mens kon de oneindige straf ten volle afbetalen, door Zijn dood op het Kruis. Enkel geloof in Hem verzoent een mens met God.

Het schaamteloze sociale evangelie promoot vandaag niet alleen “een ander evangelie” (vgl. 2 Korinthiërs 11:4), het helpt een koninkrijk voor te bereiden dat tegengesteld is aan de Schrift. “Want wij wandelen als burgers van het Rijk der hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus” (Filippenzen 3:20). Hij zal terugkomen uit de hemel (Johannes 14:3) om hen die in Hem geloven (Zijn bruid) “op te nemen” naar de hemel (1 Thessalonicenzen 4:17). Het koninkrijk dat overblijft op aarde zal het **koninkrijk van de Antichrist** zijn!³

Consequent met haar amillennial/postmillennial oorsprongen zijn de inspanningen van het sociale evangelie aarde-gebonden in hun poging het koninkrijk van God te restaureren. Eugene Peterson heeft deze ketterij geïnfilteerd in zijn “The Message” bijbel: “God didn’t go to all the trouble of sending his Son merely to point an accusing finger, telling the world how bad it was. He came to help, to put the world right again” (een perversie van Johannes 3:17).

Rob Bell, in zijn boek “Velvet Elvis”, reflecteert deze “fix de aarde” eschatologie van bijna alle Emerging Church leiders: “Salvation is the entire universe being brought back into harmony with its maker. This has huge implications for how people present the message of Jesus. Yes, Jesus can come into our hearts. But we can join a movement that is as wide and as big as the universe itself. Rocks and trees and birds and swamps and ecosystems. God’s desire is to restore all of it....The goal isn’t escaping this world but making this world the kind of place God can come to. And God is remaking us into the kind of people who can do this kind of work”.

Voor Emerging Church leider Brian McLaren, is dit de toekomstige manier van leven voor Christenen. In een interview van 28-7-2008, op ChristianPost.com, zei hij: “I think our future will also require us to join humbly and charitably with people of other faiths-Muslim, Hindu, Buddhist, Jewish, secularists, and others-in pursuit of peace, environmental stewardship, and justice for all people, things that matter greatly to the heart of God”. Nee, wat van belang is voor het “hart van God” is “dat allen tot berouw zouden komen” en geloven in het Evangelie.

Ieder die zijn hoop stelt op dit sociale evangelie, dat “mensen van geloof” inzet om “deze wereld te maken tot een plaats waar God naartoe kan komen”, moet zich bekommeren om de woorden van Jezus in Lukas 18:8: “Maar zal de Zoon des mensen, als Hij komt, wel het **geloof** op de aarde vinden?” Mensen van alle geloven, wordt gezegd, maar dat zijn niet de mensen met **het geloof** waarover Judas spreekt en waarbij hij ons aanspoort “te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen overgeleverd is” (Judas 3). Heer, help ons allen om niet beschaamd te zijn voor het Evangelie!

Zie verder over de Doelgerichte (Purpose Driven) beweging:

http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Doelgericht_Misleid.pdf (!!)

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/doelgericht.pdf>

³ Willen wij vandaag meedoen met hen die de weg effenen voor het rijk van de Antichrist?!

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/dansen.pdf>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/kerkgroei.pdf>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/intergeloof.pdf>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/peaceplan.pdf>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/PDtegenstanders.pdf>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/KerkHerdefinieren.pdf>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/wsj.pdf>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/condomDriven.pdf>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/WarrenChristen.pdf>
http://www.verhoevenmarc.be/PDF/niet_oordelen.pdf
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/analysis.pdf>
<http://www.verhoevenmarc.be/RootsPDChurch.jpg>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/saddleback.pdf>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/SaddlebackSermons.pdf>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/3potigeKerk.pdf>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/intergeloofscooperatie.pdf>

Zie ook: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/sociaalEvangelie.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm